

det mig, navnlig naar der tales om Indpatisningsmaader og Sligt, at det staaer i meget nær Forbindelse med Vndringsforslaget Nr. 1, men ellers vil jeg sige, at jeg ikke kan se, at det kan medføre nogen stor Skade. Man maa da rigtignok ogsaa paa den anden Side være sig bevidst, at det ikke vil gjøre nogen Nytte. Det hedder i Forslaget, at det skal paahvile Laboratoriet „saavidt muligt, at holde Die med og udførste“ o. s. v.; men det kan jo Laboratoriet ikke gjøre; Laboratoriet eller dets Embedsmænd kunne ikke løbe omkring og se efter de Ting, Vndringsforslaget omtaler. Laboratoriet kan ikke gjøre det, undtagen naar det tilfældigvis kommer til dets Kundskab i Anledning af de Sager, hvormed det fysiksel sætter sig, at Et og Andet af den Art, der kunde fortjene Undersøgelse, finder Sted. At Laboratoriet da skal gjøre Indberetning til Sundhedskollegiet, kan jeg ikke have Noget imod, dersom der maatte blive lagt Vægt derpaa fra Thingets Side.

Jeg kommer nu til Vndringsforslagene Nr. 27, 28 og 29, det vil med andre Ord sige: til § 5 eller den saakaldte Rjødparagraf. Udvalgets Flertal foreslaar, at denne Paragraf skal gaa ud, hvorimod Mindretallet foreslaar et Par Vndringer i den. Jeg skal først blot tillade mig den almindelige Bemærkning, at det er meget vanskeligt saaledes at bømme mellem et Flertal og et Mindretal i Sundhedskollegiet og meget vanskeligt at anlægge den Maalestof, man ynder at anlægge ellers paa Flertal og Mindretal. Medens jeg kan forstaa, at man anlægger den mere politiske Maalestof paa Flertal og Mindretal ved alle Leiligheder, hvor der tale om Magtspørgsmaal, er det jo ganske vist en Maalestof, der aldeles ingen Anledning er til at anlægge her. Mindretal og Flertal kan have den saa meget omtalte Betydning, naar Spørgsmaalet er om, hvad man skal gjøre, men kan ikke have den Betydning, naar Spørgsmaalet er, om en vis Naturlov eksisterer eller ikke. Dette kan ikke afgjøres ved Flertal, det er og bliver, som det er alligevel. Derfor tror jeg ikke, der i og for sig kan lægges saa stor Vægt paa den Omstændighed, at der er En mere i Sundhedskollegiet af den Mening, der tilraader Lovbestemmelser i den her ommeldte Retning. Men derimod er der en anden Betragtning, som det forekommer mig, man kan tillægge nogen Vægt, og det er den, om det er tilstrækkeligt til at berolige En, at man ikke med Bestemtbed kan sige, at Rjød af syge Kreaturer er skadeligt. Det er dog et stort Spørgsmaal, om det ikke vilde være en rigtigere Vej at gaa, at sige: Da det af et ikke ringe Antal Videnskabsmænd antages, at Rjød af Kreaturer, der have lidt af de og de Sygdomme, er skadeligt, saa er det bedst at sørge for, at Folk ikke faae det Rjød at spise; thi naar de faae det at spise, blive syge og dø, kan det

ikke hjælpe Noget, at der har været et Flertal for, at Rjød af den Slags Dyr ikke er skadeligt. Derfor tror jeg, at det egentlig ved Spørgsmaal af den Art er rigtigst at stille sig paa den forsigtigere Side og rigtigst at sige til sig selv: Lad os for Eitkerheds Skyld, da Noget mene, at man kan blive syg og dø af at spise saadant Rjød, værge os derimod. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at det er meget betænkeligt at undlade at træffe Foranstaltninger for at værge sig imod Nydelser af Rjød af syge Dyr. Det forekommer mig at være ikke uden Betænkelighed, og man vil let kunne paadrage sig Ansvar overfor Befolkningen ved at lade det være. Men selv om det ikke kan naas og selv om der ikke i begge Rigsdagens Ting kan opnaas Enighed om at bibeholde dette Tilfyn med Rjød, erkjender jeg, at Loven jo for Resten, selv affet fra denne Paragraf, har sin store Betydning. Det vilde være en meget urigtig Fremgangsmaade at sige: Da vi ikke blive enige om at etablere et passende Tilfyn med Hensyn til Rjød, saa er det bedst, vi heller ikke gjøre det med Hensyn til andre Ting. Jeg er fuldt overbevist om, at Loven med Hensyn til de andre Bestemmelser, den indeholder, ogsaa har sin store Betydning for Befolkningen, selv om der maa hengaa nogen Tid endnu, inden der dannes sig en tilstrækkelig Overbevisning hos Læg og Lærd om, at der er Grund til at træffe Forsigtighedsforanstaltninger med Hensyn til Rjød. Dertil kommer en Betragtning, som ogsaa kan anføres for ikke at tillægge Spørgsmaalet, om denne Paragraf bliver staaende eller ikke, nogen afgjørende Betydning, det er Vanskeligheden ved at faae en tilstrækkelig Kontrol. Jeg maa være af den Mening, som jeg ogsaa tidligere har udtalt, at allerede den Forandring, som Lovforslaget oprindelig undergik i Landstinget med Hensyn til § 5, meget svækkede Betydningen af Paragrafen; thi naar det væsentlig kommer an paa et Skjøn af den, der slagter Kreaturet, om hvorvidt det er sygt eller ikke — Noget, som han ofte ikke kan have en begrundet Mening om —, da er ganske vist endel af Kraften ved den Foranstaltning, som oprindelig var foreslaaet i Lovforslaget, tagen bort. Jeg vil derfor med Hensyn til denne Paragraf præcisere min Stilling saaledes, at jeg ganske vist nødig ser, at man stemmer Paragrafen ud af Lovforslaget, men at jeg dog ikke vil anse det for rigtigst ikke at tage Lovforslaget alligevel, ikke at forsøge paa at føre det igjennem alligevel, naar der isvrigt kan naas, at det kan faae en tilfredsstillende Skikkelse, en saadan Skikkelse, at det Offentlige kan have Nytte deraf med Hensyn til de øvrige Punkter. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 30 og 31 til § 6 skal jeg gjøre et Par Bemærkninger, som ville finde Anvendelse ved flere følgende Forslag. Det er nemlig de Forslag, som dreie sig om, hvorvidt man skal have skærpede Straffe, Fængselstraffe for de heromhandlede Forfalskninger,